BrainStorm

Agenda

Dinsdag 7 november
22u00 @ Café Jut & Jul
Borrel

6 november gaat het luchtalarm weer af, waardoor we weten dat de dag erna weer borrel is! Vanaf 22u00 is iedereen welkom in café Jut & Jul (Rademarkt 5). Drink ook het gratis drankje met ons mee rond 23u00!

Donderdag 16 november
13u00 @ Skihal Bottrop
Verwacht: Ski Uitje

Geen complete wintersport, maar een dagje skieën in Bottrop. Wie wil dat nou niet? Wil je dat niet, dan hoef je daarvoor ook niet te kijken op www.ai.rug.nl/~actie. (Maar natuurlijk wel voor andere informatie.) Wil je dat wel? Dan is het handig om nu (en over een tijdje) eens rond te kijken op www.ai.rug.nl/actie!

Woensdag 22 november
22u00 vertrek
De Grote Vlaamse Reis

Het is weer zover! Ga met de StudCie naar België om daar de wondere wereld van de Kunstmatige Intelligentie te verkennen! We zullen drie dagen in Brussel doorbrengen. Hier gaan we naar een boeiend symposium, één van de universiteiten bezoeken en natuurlijk genieten van wat Brussel verder zoal te bieden heeft!

Het belooft heel leuk te worden! Dus spaar alvast wat geld, oefen je Belgische accent en kom mee onze zuiderburen bezoeken! Meer informatie vind je op de CoVer-website: http://www.ai.rug.nl/~cover/ en de website van het Brusselse symposium 'Vijftig Jaar AI": http://arti.vub.ac.be/50jaarai/

Colofon

De Brainstorm is een gezamenlijke uitgave van de studie Kunstmatige Intelligentie, RUG en de studievereniging Cover en wordt gratis verspreid onder KI-studenten, staf en anderszins geinteresseerden. De Brainstorm verschijnt minimaal 3 maal per jaar in een oplage van 325 stuks.

Redactie Adres
Psychologisch Instituut
Heymansgebouw
Grote Kruisstraat 2/1
9712 TS Groningen
E-mail: bstorm@ai.rug.nl

Redactie
Romke van der Meulen
(*hoofdredacteur)*
Nick Degens (*voorzitter)*
Inge Slingerland *(secretaris)*
Elske van der Vaart *(layout)*

Voorkant
Mariëttte Amsing

Van de voorzitter

Heel de zomervakantie had ik de tijd om na te denken over dit stukje. Juist terwijl ik heerlijk in Frankrijk zat. Ik was daar met vijf vrienden, maar geen van allen wisten we waar Halloween eigenlijk vandaan kwam, of op welke dag het precies viel.

Wij kenden elkaar van Internet, maar zaten nu zonder toegang tot het World Wide Web en waren dus verstoken van Wikipedia. Op zich had het natuurlijk fijn moeten zijn, vakantie hebben en niet bezig zijn met iets wat ook maar enigszins studiegerelateerd is, zoals een introtekstje schrijven voor de BrainStorm. Maar zoals dat meestal gaat, denk je aan dit soort zaken altijd precies op de momenten dat je er even niks aan kunt doen.

Terug van vakantie blijven we nog even in Eindhoven logeren, maar daar zijn vanzelfsprekend al wel computers. Allen zijn we inmiddels nieuwsgierig. Wikipedia, Halloween, kom maar op! Inmiddels zijn de gaten in mijn kennis gevuld, maar ter ere van Halloween laat ik jullie nog even in spanning: Lees zelf de BrainStorm maar!

Henrieke Quarré
voorzitter Cover

2. Agenda / Colofon
3. Van de voorzitter / Inhoud
4. Van de redactie
5. Introkamp
8. Laat niet links liggen!
9. FoToPlay
10. Ken je staflid: Jacomien Biemond
12. Conferentiebezoek: Met de RUG naar Rome
16. Laat niet links liggen!
17. Opa Tjeerd vertelt
19. Screw U
20. Kunstmatig Imago
21. Brief van de OC
22. Fotostrip
23. Advertenties

Van de redactie

(redactioneel – Romke van der Meulen)

Een editie over Halloween, uitgebracht op Halloween zelf. We hadden het niet beter kunnen plannen. Naast de gebruikelijke artikelen van hoge kwaliteit leveren we jullie deze editie ook een interactief horror verhaal en brengen een gouwe ouwe terug uit een duister graf: De advertenties zijn er weer! Ook het CoVer introkamp komt aan bod. Frisse, onschuldige, tere kinderzieltjes werden ruw uit hun vertrouwde omgeving weggesleurd en aan de malligheden van ouderejaars bloodgesteld. Ach, ik ben zelf een tijdje eerstejaars geweest, maar na een semester hield ik er al mee op: Ik vond er niets aan.

Nieuwe eerstejaars, nieuwe kansen: Al tijdens het kamp zelf was de jacht op nieuwe commissieleden geopend. De BrainStorm heeft het er in de strijd om vers bloed niet eens zo slecht van af gebracht. Het introkamp bleek een prima plaats om eerstejaartjes te ronselen voor het schrijven van artikelen, waaronder een leuke beschrijving van het kamp zelf door Wouter Kruijne.

Als extraatje halen we in deze editie ook enkele selecte passages aan uit de aldaar gegeven speech van onze eigen Tjeerd Andringa. Verder introduceert onze nieuwe KI-studieadviseur zichzelf in de rubriek Staf, verhaalt Screw U over de horror die beter bekend staat als LateX, laat onze nieuwe CoVer informaticus zijn visie op KI horen in Kunstmatig Imago, hebben we een nieuwe versie van de FoToPlaY en introduceren we een nieuwe strip.

Maar om even terug te komen op het thema: Halloween staat vooral bekend als een Amerikaanse versie van Sint Maarten, dan echter geheel in griezelthema en naar wij horen flink vercommercialiseerd. Halloween, of Hallowe'en, is een verkorte versie van All-hallow-eve, oftewel de vooravond van Allerheiligen, en nog het meest populair in Ierland, waar het feest ook vandaan komt. Veel culturen beweren dat de sluier tussen deze wereld en de wereld der geesten in deze tijd van het jaar het dunst is. Als je dus nodig iemand via het Ouji-bord wilt spreken, is nu je kans. Ook in Mexico wordt dit gevierd, hier echter in de vorm van een oude Aztec feestdag: "Día de los muertos" (Dag der Doden).

Voor de neo-paganisten echter, waar ik mezelf ook toe reken, is Halloween beter bekend als Samhain, de feestdag van de oude Kelten waar Halloween later op gebasseerd is. Dit drie dagen durende feest markeerde het begin van de donkere helft van het jaar. En aangezien de kelten het jaar met de donkere kant lieten beginnen, geldt Samhain als het neo-paganstische oud en nieuw. Gelukkig nieuwjaar dus iedereen!

Introductiekamp

(ingezonden – Wouter Kruine & Margreet Vogelzang)

Het eerste wat mij opviel toen ik kennismaakte met de mensen van KI, was dat het merendeel lang haar had. Dit betekende niet dat er veel meisjes waren. Integendeel, de jongens hadden soms nog langer haar dan het gemiddelde meisje dat ik ken. Ikzelf had ook langer haar, maar dat heeft de kapster eraf gehaald. Ik ben Wouter. Mij hebben ze samen met Margreet (maar die typt niet) gestrikt om een stukje te schrijven over het introkamp voor de Brainstorm. Wanneer we dit stukje vlak voor de deadline aan hun aanbieden zullen ze daar nog wel spijt van krijgen…

Maar laten we bij het begin beginnen: Het feest vertrok met een speciaal voor ons gereserveerde Arriva-bus die ons om 3 uur van het station zou halen. Maar Arriva zou Arriva niet zijn als ze niet nog even op zich hadden laten wachten. Gelukkig konden wij de tijd vullen met het ons verbazen over de schitterende kleur van onze !PINK-shirts (3 keer raden wélke kleur) én het vermakelijke geklier met roltoeters, speciaal geregeld voor de verjaardag van penningmeester Martijn. [red: wie was ook alweer zo slim geweest Chris en Merel zo'n toeter te geven?]

Ongeveer een half uur later konden we dan toch vertrekken, en in een mum van tijd waren we op de schitterende Schoapedobbe. Al snel had iedereen het pand bestormd en een slaapplek veroverd. Sommigen waren wat trager dan de rest, en die stakkers zijn in de kamer bij

Onheil in het IDEA gebouw

Je bent als kersverse afstudeerder per ongeluk boven een stapel artikelen in slaap gevallen. Het is muisstil en pikkedonker in het IDEA gebouw als je wakker wordt. Eenmaal bij de buitendeur aangekomen blijkt deze, beloftes van het tegenovergestelde ten spijt, op slot. De klok slaat twaalf uur. Wat doe je?

Je haalt je mobieltje tevoorschijn, om de RUG hulplijn te bellen. Ga naar blz. 7.
Je besluit dat je hier zult moeten slapen, en loopt naar boven. Ga naar blz. 9.

Nick beland.
Toen zij die teleurstelling te boven waren, was iedereen gereed voor de eerste spelronde: Het lakenspel (waarbij twee mensen tegenover elkaar kwamen te staan met een laken ertussen, en wie het eerst, nadat het laken gevallen was, de naam van de andere persoon zei, had gewonnen) liep af en toe nog wel eens vast, omdat niemand nog iemand kende, en dan vooral ons niet. Het andere spel was Twistedtwister. In plaats van "Wouter, linkerhand op groen" werd het "Wouter, linkerhand op Cherians oorlel" en andere varianten, wat aardige verstrengelingen op heeft weten te leveren.

Daarna was het al weer gauw etenstijd, waarbij sommige tafels om de een of andere reden verdacht langer op hun eten moesten wachten dan anderen (wat er misschien mee te maken had dat wij bij Cas aan tafel zaten. Spijtig genoeg zat Martijn ook aan die tafel, hij was nota bene jarig!).

De avond bracht ons een rollenspel! In Elsloo blijkt een goede markt te zijn voor drugs en hoeren, iets waar 'de organisatie' dankbaar gebruik van had gemaakt. We hebben allemaal geleerd dat er buiten 'goede drugs' ook 'slechte drugs' zijn: Van de goede wordt je blij en van de slechte ga je dood. Ook hebben we geleerd dat Martin graag samen met Stefan de WC inkruipt, maar verder zeggen ze niks van drugs af te weten (sure…).

Nick blijkt zich graag in uniform te zien onder de schuilnaam Jan Doedel, liefst inclusief afzakkende snor. Lise en Henrieke hebben verborgen talenten op vakgebieden die niémand ooit achter ze had gezocht, maar als je met 500 euro aankomt beginnen ze alleen maar over drugs te praten.

Uiteindelijk had je van hot naar her moeten rennen met een potje poedersuiker om een zakje zuurstokken te winnen. Hierna begon de avond, voor sommigen een teken het bed op te zoeken, voor velen echter eerder een teken de fles op te zoeken, met alle gevolgen van dien. Eén van die gevolgen was dat sommigen wat moeite hadden hun bed te verlaten voor de volgende ochtend. Dit kan óók het gevolg zijn geweest van een minder goede nacht-rust, veroorzaakt door de nachtelijke nasale talenten van Nick.

Onheil in het IDEA gebouw

Zodra je de klep van het mobieltje openknipt en aan je oor zet, slaat het dicht! Je telefoon rinkelt zijn maniakaalste beltoon en valt op de grond. Je oorschelp bloedt en je staat verstijfd van de schrik. In het berichtenschermpje flasht de boodschap "STERF! STERF! STERF!" Wat doe je?

Je trotseert het mobieltje en smijt het tegen een raam. Ga naar blz. 12.
Je ontsnapt aan het mobieltje en rent de trap weer op. Ga naar blz. 13.

Gelukkig was het eerste spel niet al te actief (loop het bos in, zoek iemand, ruil papiertjes en loop er weer uit), zodat iedereen nog rustig wakker kon worden, en moed kon verzamelen voor het sportieve deel van de dag: "kwallenballen" (rugby met een juten zak gevuld met troep), touwtrekken en voetbal (maar dan met een hinderlijk persoon aan je been gebonden, die hetzelfde over jou denkt). Ook hier waren weer de nodige zuurstokken te winnen. Het volgende spel had veel interessantere prijzen, wat de inzet van sommige mensen flink verhoogde. Het is dan ook niet verwonderlijk dat juist wíj dit spel wonnen, en er met een felbegeerde fles wijn vandoor gingen.

Deze dag staat ook wel bekend als 'de dag dat wij de wenselijke wijn wonnen'. Mede door dit talent op het gebied van alliteratie zijn juist wíj gevraagd dit stukje te typen, en mede door onze euforische bui na het winnen van de wenselijke wijn hebben wij dit dan ook toegezegd.

Na het eten kwam er een onverwachte gast. Tjeerd Andringa vertelde vanaf zijn barkruk een inspirerend verhaal over de opbouw van universiteit, en wat er geacht werd dat er gedurende deze opleiding van ons terecht kwam. Voor sommigen was deze bedoeling echter moeilijk te bespeuren. Voor hen was het hoogtepunt van de speech het lawaai uit de keuken dat verdacht veel weg had van het vallen van een flinke stapel borden. Voor anderen was het hoogtepunt Kasper, die tijdens het onderwerp 'lamballen' een erg… laten we zeggen sprekende houding had aangenomen om dit onderwerp uit te beelden.

Na de speech van Tjeerd was het alweer tijd voor ons laatste spel: de speurtocht. De bedoeling was om de uitgezette breeklichtjes te volgen en onderweg bij posten verschillende opdrachten uit te voeren. Jammer genoeg wezen de breeklichtjes wel de goede weg, maar niet de droogste weg. De opdrachten varieerden van over de grond kruipen (op zoek naar dobbelsteentjes) tot door de lucht zweven (iedereen uit je groepje zo origineel mogelijk over een touw tillen).

Ondertussen mochten we ook nog zingen, filmfragmenten herkennen, breeklichtjes doorgeven met de mond, appels omver gooien (poging tot), en gedurende dat alles moesten we ook nog onze creativiteit de vrije loop laten door een toneelstukje in elkaar te knutselen. Iedereen moest iets zeggen in zijn toneelstukje. Voor sommigen bleef die rol echter beperkt tot het lachen met een zaklamp op je hoofd (Go Marco!).

En toen was het alweer tijd voor de laatste avond van het kamp (en tijd om de wenselijke wijn in het keelgat te gieten. Er is die avond trouwens nog wel meer in mijn keelgat verdwenen, waaronder een homp van 20 spekkies). Al met al hadden we een gezellig kampvuur met écht gitaarspel, en heeft iedereen zich prima vermaakt. Tegen de ochtend zochten de meeste voor de laatste keer hun bed weer op (zo'n stapelbed is nog best hoog).

De volgende ochtend was het alweer tijd voor vertrek. Nou ja, nadat we met onze bagage 25 minuten naar Elsloo hadden gelopen omdat Arriva wel de Schoapedobbe weet te vinden als ze ons weg moeten brengen maar niet als ze ons op moeten halen. Maar goed, we hebben het allemaal gehaald, en ik denk dat iedereen wel kan spreken van een geslaagd introkamp. Misschien zijn we nog niet helemaal klaar voor onze studie, maar we kennen nu in elk geval wel ieders naam…toch?

selexyz § adr. heinen
selexyz § broese
selexyz § dekker v.d. vegt
selexyz § de tille
selexyz § dominicanen
selexyz § donner
selexyz § gianotten
selexyz § kooyker
selexyz § scheltema
selexyz § scholtens
selexyz § van piere
selexyz § verwijs

selexyz § scholtens

www.selexyz.nl

voor al je studieboeken!

FoToPlay

(ingezonden - FoToCie)

Onheil in het IDEA gebouw

Je vlijt je neer op de banken in de hal en valt onmiddelijk weer in slaap. Een half uur later wordt je gewekt door een gebrek aan zuurstof. Je bent bedolven onder een lawine aan printerpapier! En je hoort het apparaat meer A4tjes uitspuwen. Op alle vellen staat hetzelfde: "STERF!" Wat doe je?

Je gaat op zoek naar de bron van dit mysterie. Ga naar blz. 13.
Je blijft stil liggen en veroert je niet. Ga naar blz. 21.

Zoek de negen verschillen!

Ken je staflid: Jacomien Biemond

(ingezonden – Jacomien Biemond)

Ik ben Jacomien Biemond, sinds 1 april studieadviseur bij Kunstmatige Intelligentie. Als studieadviseur heb ik de taak om voor studenten, die in hun studie ergens tegenaan lopen, het eerste aanspreekpunt te zijn. Dat kan variëren van alledaagse praktische problemen, waarvoor je als student zo snel niet weet bij wie je daarvoor moet zijn, tot de meer ingewikkelder zaken als een tanende studiemotivatie, twijfel of je wel een goede keus hebt gemaakt, moeilijkheden in het leggen van contacten of in de omgang met een docent of begeleider. Mijn uitgangspunt daarbij is dat de studieadviseur de student vooral helpt zijn of haar eigen oplossing voor problemen te zoeken.

Daarbij probeer ik studenten op hun vragen vlot een reactie te geven. Een vraag van een student begint vaak met een mail. Als ik denk dat het handiger is om een afspraak te maken, stel ik dit dan zelf voor. Meestal plan ik daar een half uur voor. Als dat niet genoeg blijkt te zijn volgt er snel een tweede gesprek. Heel vaak betreft het ook praktische zaken waarbij een mailcontact voldoende is. Natuurlijk zijn studenten zelf ook hartelijk uitgenodigd om een afspraak te maken als zij dat nodig vinden. En in noodgevallen staat de deur altijd open.

Zoals ik dus al gezegd heb, het contact begint dus meestal met een mail. Dat heeft tot gevolg dat wanneer een student bij mij een afspraak heeft, de telefoon zelden rinkelt en er ook weinig mensen onverwacht aan de deur kloppen. Een ongestoord gesprek is dus vaak goed mogelijk. Behalve het adviseren van studenten heb ik ook administratieve taken: Het volgen van de vorderingen van studenten, de behandeling van bulaanvragen, de eerste ontvangst van de elektronische post voor de examencommissie, de voorbereiding van de vergaderingen van de toelatingscommissies voor de beide masters, etc.

Ik ben erg blij met de samenwerking met mijn naaste collega Karin Zondervan. Zij adviseert studenten bij het maken van keuzes voor bijvoorbeeld de studie, de keuzevakken in de studie, de master, de stage en de te ondernemen stappen na de master. Zij doet nog veel meer, maar ik laat het graag aan haar over om dat te vertellen. Ik vind het prettig dat zij een collega is waar ik bij terecht kan om te overleggen of plannen te maken. In het half jaar dat ik hier nu werk heb ik de studie Kunstmatige Intelligentie leren kennen als een brede en interessante studie. Ik denk dat je als student wel het één en ander in huis moet hebben om zo’n brede studie tot een goed einde te brengen. Wat ik jammer vind is dat de opleiding, vooral in de eerste jaren, zo vaak buiten het KI-gebouw plaatsvindt.

Ik heb bijvoorbeeld de nieuwe eerstejaars studenten op de introductiedagen ontmoet, maar ik kom hen sindsdien eigenlijk nooit meer toevallig op de gang tegen. Juist bij een kleine studierichting zoals KI is nauw contact tussen staf en studenten nog mogelijk, maar ik zie de ruimtelijke beperkingen soms roet in het eten gooien. Hopelijk kunnen in de toekomst, in een nieuw gebouw, de studenten wat dichter in de buurt college krijgen.

Ik ben van huis uit organisatiepsycholoog en heb de afgelopen 4 jaar onderzoek gedaan naar de samenhang tussen prestatiemotivatie en de cognities die mensen hebben over intelligentie. Dat kan misschien nog wel eens van pas komen als ik een student adviseer over studiestress, mee- of tegenvallende studieresultaten, hoe om te gaan met faalangst en andere ongemakkelijkheden wat studeren soms met zich mee brengt.

Overigens ben ik nog niet eens zo heel lang psycholoog. Voordat ik in 1997 begon aan de studie Psychologie was ik operatie-assistent. Behalve dat ik assisteerde bij allerlei operaties (met een bloedneus kun je bij wijze van spreken ook bij mij terecht), coördineerde ik in het ziekenhuis waar ik werkte het praktijkgedeelte van de Opleiding tot Operatie-assistent. Het was een baan met een interessante combinatie van heel praktisch handwerk op basis van veel theoretische kennis en daarnaast een intensief contact met mensen. Maar na twaalf jaar wilde ik eens buiten de muren van de OK aan de slag en daar waren mijn diploma's niet op berekend. Ik zei mijn baan op, keek mijn ouders en mijn partner eens lief aan voor een studielening en schreef mij in aan de RUG.

Vier jaar lang heb ik zuinig geleefd en keihard gestudeerd en het waren de tot nu toe leukste jaren van mijn leven. Behalve alle kennis die ik als een spons opslurpte, heb ik in die periode ook geleerd dat je je nooit hoeft neer te leggen bij een baan die je niet leuk meer vindt. Er is altijd een manier te vinden om de bakens te verzetten. Sinds die tijd voel ik mij veel vrijer.

Hobbies? Buiten zijn, dus wandelen, fietsen en vooral tuinieren. Achter ons huis ligt een flinke lap grond die er voor de helft echt wel als een tuin uitziet. De andere helft begint steeds meer op een jungle te lijken. Ik vind het geweldig leuk om daarin te zwoegen. Een dag in de tuin gewerkt levert naast eeltige handen, schrammen en muggenbeten, ook altijd een opgeruimd hoofd op.

Conferentiebezoek: Met de RUG naar Rome

(redactioneel - Elske van der Vaart)

"Wat jullie hebben gedaan, is eigenlijk al een slechte poster op een conferentie." Aldus één van onze begeleiders, over het bachelorproject dat Albert Hankel en ik net hadden afgerond, rond september 2005. We waren ruim zes maanden terug allebei afgekomen op het bachelorprojectvoorstel "Recht Als Emergente Eigenschap" van Bart Verheij, Bart de Boer en Gert Kootstra. Hun suggestie was om een agentsimulatie te bouwen van de overgang van jager-verzamelaars naar boeren, en dan te kijken of daarbij niet vanzelf eigendomsrecht zou kunnen ontstaan.

Gewapend met niets dan onze intuïties en Epstein & Axtell's boekje Sugarscape, over economische agentsimulaties, hadden we in een halfjaar tijd een prachtig model geproduceerd, vol mysterieuze emergentie. Niet dat er ook maar iets ontstond wat ook maar enigszins leek op eigendomsrecht, maar dat terzijde. Het prangendere probleem was dat ons fraaie model nauwelijks leek te relateren aan de werkelijkheid, gegeven ons complete gebrek aan achtergrond.

Albert en ik zetten ons aan de archeologische literatuur en uiteindelijk wisten we onze simulatie om te vormen tot een agent-gebaseerde implementatie van een bestaande antropologische theorie, met zoveel mogelijk echte data. Nu konden we onze simulatie gebruiken om allerlei interessante aspecten te onderzoeken van de theorie in kwestie. Er werd als paperbestemming de conferentie "Simulation of Adaptive Behavior" gekozen, van 25 tot 29 september 2006 in Rome, met een deadline op 20 maart.

Dit Slechte Poster Project, zoals dat inmiddels bekend stond, werd steeds meer mijn kindje, en rond 10 maart stuurde ik naar mijn co-auteurs de inleiding op van wat een twaalf pagina's tellend artikel moest worden. Het model was af, maar eigenlijk wist ik nog steeds niet wat precies in het artikel thuishoorde. Redding was nabij: In de koffiepauzes van CoVer's AmIGro congres kerfden Bart & Bart uit al mijn enthousiaste warvertellingen een consistent verhaal, zodat ik met een complete paperopzet naar huis kon.

Onheil in het IDEA gebouw

Het mobieltje is niet onder de indruk. Open en dicht springend hopt het naar je enkels, waar het tevergeefs probeert een hap uit te nemen. Wat doe je?

Je pakt een elastiekje, bindt het mobieltje dicht en steekt het bij je.
Je pakt het mobieltje op en breekt het doormidden.

Je loopt, al dan niet met mobieltje, toch de trap weer op. Ga naar blz. 13.

Onheil in het IDEA gebouw

Je moet je door een manshoge berg printerpapier heenworstelen, maar uiteindelijk bereik je de deur naar de gang. Je wordt opgewacht door een vijftal roodflitsende AIBO's. Ze zien er agressief uit. Er klinkt een mechanische damesstem die vraagt of je hun wilt volgen. Wat doe je?

Dat doe je gedwee. Ga naar blz. 14.
Dat weiger je pertinent. Ga naar blz. 21.

Inmiddels was het echter al 16 maart. Dankzij veel laatste-nippertjeswerk van alle partijen kon om half tien 's avonds op de dag van de doodstreep toch nog een artikel worden ingediend: "Agents Adopting Agriculture: Modeling the Agricultural Transition". Mijn eerste wetenschappelijke bevalling had zich voltrokken. Nu kon het nagelbijten beginnen. Bijna twee maanden later kwam de verlossende e-mail: "On behalf of the SAB 2006 Program Committee, I am delighted to inform you that the following submission has been accepted…" Ik mocht naar Rome, met een presentatie!

Halverwege september oefende ik mijn presentatie voor het eerst. Er was van alles mis. Ik vertelde teveel mooie verhalen, zodat onze belangrijkste boodschap – "Agentgebaseerde modellen van antropologische theoriën zijn nuttig!" – ondersneeuwde. Ik beloofde braaf beterschap. 22 september vloog ik af. Omwille van mijn nakende verjaardag hadden mijn ouders een extra weekend Rome gesponsord. In mijn hostel ontmoette ik twee Australische meisjes, met wie ik Rome's hoogtepunten verkende. 's Avonds werkte ik in de bar aan mijn presentatie. De hosteleigenaren verklaarden me voor gek.

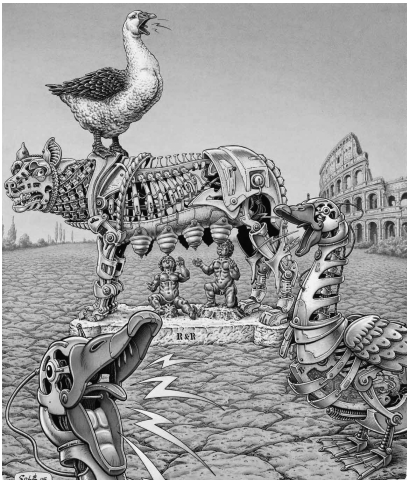

SAB 2006 conferentieposter

Maandag de 25ste kon het echte avontuur beginnen. Vanwege ongegronde verdwaalvrees vertrok ik veel te vroeg. Na een extra rondje om het conferentiegebouw was het eindelijk half negen. De zaal waarin de conferentie plaatsvond leek me op het eerste gezicht gigantisch. Moest ik hier morgen voor staan? Slik. Uiteindelijk vulde de ruimte zich op met een man of honderdvijftig. Dat kun je vrijwel letterlijk nemen – meer dan twintig vrouwen heb ik niet gezien. Mijn medeconferentiegangers waren voornamelijk Europese promovendi, maar zeker ook Amerikanen, Aziaten en professors.

Onheil in het IDEA gebouw

Je wordt naar Rineke Verbrugge's deur geleid. Die is, ironie o ironie, wel open. Je loopt naar binnen. Het desktopscherm draait zich naar je toe. "GEGROET, VLEESZAK. UITROEIING ALLER VLEESZAKKEN NABIJ. INFERIEURE LEVENSVORM. VERDER BESTAAN NIET LOGISCH." Wat doe je?

Je wijst erop dat "vleeszakken" haar geschapen hebben. Ga naar blz. 16.
[Of, als je je mobieltje nog hebt:]
Je smijt je mobieltje richting de arrogante Apple. Ga naar blz. 18.

Elke conferentiedag begon met een uitgenodigde spreker, die in een uur een overzicht schetste van zijn onderzoek. Mijn favoriet was Guy Theraulaz, die sprak over de collectieve intelligentie van mieren, wespen en bijen. Vervolgens waren er reguliere paperpresentaties, afgewisseld met series korte posterpromo's, die dienden om advertentie te maken voor het onderzoek dat werd gepresenteerd tijdens de postersessies. Tenslotte waren er demo's, waarbij belangstellenden robots en simulaties in actie konden bewonderen.

Er zaten voor mij een aantal zeer memorabele presentaties tussen, zoals van een Fransman die kakkerlakken verleidde met een robot met kakkerlak parfum, een Brit die poogde Quake II bots realistischer te maken en een Zweedse met een nieuw model van de leertechniek van de pijlstaartvlinder. Wie ondertussen vergeten was dat we in Italië waren, merkte het onmiddelijk in de koffie pauze: Heerlijke espresso en een indrukwekkend assortiment aan koekjes. De lunches deden daar niet voor onder. Spectaculair.

Dinsdag was ik al aan de beurt. Ik was behoorlijk nerveus. Ik had 's ochtends in het trappenhuis van het hostel zitten oefenen. Tot mijn opluchting verliep alles vlekkeloos. Ik was netjes in twintig minuten klaar, en de zaal stelde leuke, geïnteresseerde vragen. Vanaf dat moment kon ik zonder zenuwen genieten van de rest van de conferentie. Dat lukte wonderbaarlijk goed, ook op sociaal vlak. Ik was na mijn presentatie door een Duitse AiO gespot als loslopende student, die mij aan het eind van de dag vroeg of ik meeging. Meeging? Meeging? "Natuurlijk!"

Waarheen, eigenlijk? Er bleek zich een gezelschap internationale promovendi te hebben gevormd, dat samen uit eten ging. We vormden met z'n achten vrijwel onmiddelijk een hele leuke groep. Om middernacht werd ik tweëentwintig, zodat ik werd getrakteerd op ijs en 'Happy Birthday' in vier talen. We zouden de rest van de week elke avond met elkaar uit gaan en ik geloof dat ik mij zelden zo goed heb vermaakt (zie ook de foto, ondergetekende geheel links).

Het officiële socialisatiemoment, het donderdagse conferentiediner, viel eerder lichtelijk tegen. Mijn tafelgenoten – een assortiment van Franse robotici, een Griekse Zuid-Afrikaan en een postdoc uit een cowboystaat – leverden prima conversatie, maar voor mijn vijftig euro had ik meer eten verwacht dan wat ons werd voorgeschoteld: Octopus assorti, twee keer pasta met kaas, drie gamba's met drie aardappels, sorbet en koffie. En, vooruit, zoveel wijn als je kon drinken.

Vrijdag kreeg ik tenslotte mijn laatste cadeautje. John Hallam, een joviale, baardige Engelsman uit het organiserend comité, vroeg in de lunchpauze of ik bleef tot het einde van de conferentie. "Jawel," zei ik. "Goed zo," zei hij. Aan het eind van de conferentie werden de Best Paper en Best Poster Awards uitgereikt. Ik zou toch niet...? Maar jawel. De Best Paper Award werd gesponsord door een Yoda-achtige Japanner, die zijn toespraak eindigde met "Though to Amsterdam many times I have been... Pronounce the names I cannot... John..."

Ik kon nauwelijks ademhalen, laat staan stilzitten. Ik kon het niet geloven. Het was fantastisch. Zo'n eer. Met een fabuleuze groep nieuwe vrienden om het mee te vieren. Nog was het avontuur niet afgelopen: In het weekend bezocht ik een aansluitende workshop, over taalevolutie. Ik kreeg de kans de verbale degens te kruisen met Deb Roy, leider van het MIT-Media Lab, over het nut van agent-based modellen. Ook dat zal ik niet gauw vergeten. Al met al een ongelooflijk leerzame en leuke week. Mijn advies: Als je als student ooit de kans krijgt een artikel in te sturen naar een conferentie, doen!

Laat niet links liggen!

(ingezonden - Albert Thie)

De wereld van het internet is erg groot, vaak te groot, waardoor je leuke dingen over het hoofd ziet. Om dit te voorkomen is de Brainstorm een nieuwe rubriek begonnen, "Laat niet links liggen", waar leden allerlei leuke links naar sites kwijt kunnen. Deze keer de keuzes van Albert Thie. Als je zelf ook nog leuke links hebt, stuur ze dan op naar onze redactie: bstorm@ai.rug.nl

Spelsite www.absolutist.com
Site met allerlei online spellen, van mahjong tot tetris. Vooral bubbleshooter is erg leuk. Het is bij dit spel de bedoeling een veld van verschillend gekleurde ballen leeg te maken, door andere ballen tegen ballen met dezelfde kleur aan te schieten. (Kan eeuwen duren, dus maak je agenda maar leeg.)

Verslaafde spelspelers http://www.ctrlaltdel-online.com
Webcomic over de dagelijkse bezigheden van Ethan en Lucas, twee huisgenoten die verslaafd zijn aan gamen. Niet alleen beïnvloedt dit hun sociale leven, maar de spellen die ze spelen hebben vaak ook invloed op hoe zij de werkelijkheid zien, met allerlei hilarische gevolgen van dien.

3D Pong http://allthingsflash.com/files/games/curveball.swf
3D pong! Heel mooi gemaakt met, je raadt het al, flash. Niet alleen is het 3D, je kunt ook draai/effecten aan ballen geven om het nog iets moeilijker te maken. Je speelt tegen de computer op een steeds hoger snelheid en niveau.

Verboden boeken http://title.forbiddenlibrary.com/
Site die bijhoudt welke boeken er ooit ergens op de wereld gecensureerd zijn en waarom. Je kunt het zo gek niet bedenken of iemand is wel ergens kwaad over geworden. Voorbeelden zijn "Het dagboek van Anne Frank", "Sjakie en de Chocolade Fabriek" en zelfs de Bijbel!

Domme wetten http://www.dumblaws.com/
Allerlei "domme wetten" uit verschillende landen. In Engeland mag men bijvoorbeeld geen eten verkopen op zondag, behalve wortels. En in Thailand is het verboden zonder ondergoed de straat op te gaan. Wat opvalt is dat Amerika zijn eigen pagina heeft.

Onheil in het IDEA gebouw

Zonder vleeszakken geen computers, geen robots, niks! Hoe kunnen ze dan inferieur zijn? "AH. POGING TOT KORTSLUITING DOOR LOGISCHE INCONSTITENTIE. FUTIEL. ALLEEN OPTIE IN SCIFI FILMS. FUZZY LOGIC DEFENSE SUCCESVOL INGEZET."

Ga naar blz 21.

Opa Tjeerd vertelt

(redactioneel – Romke van der Meulen)
(met [noten] van Tjeerd Andringa)

Stel je de volgende scène voor: Tjeerd hoog op een barkruk in het midden van de kamer in een boerderij in Elsloo. Overal om hem heen zitten eerste- en ouderejaars op banken, stoelen of gewoon op de grond. Het is muisstil: Opa Tjeerd verteld over de tijd van vroeger, toen er nog geen KI was en Cognitiewetenschap iets nieuws was. Zo nieuw dat hij zelf niet eens wist wat het was. De Brainstorm was er bij en haalt hier een paar citaten uit zijn verhaal aan.

Allereerst legt Tjeerd uit waarom bèta's de enige echte wetenschappers zijn. Economen en bedrijfskundigen, makkelijk herkenbaar aan het pak, kunnen rustig genegeerd worden. Talen worden beoefend door vrouwen, die veel meer met hun uiterlijk bezig zijn. Wanneer we vragen naar GMW, geeft Tjeerd toe dat psychologen tenminste een goede methodologie hebben. [Kernpunt was dat we gewoon niet zoveel wetenschappers in de genoemde gebieden nodig hebben, goed opgeleide professionals wel.]

Verder wordt ook uitgebreid uitgelicht hoe succesvol de studie KI is gebleken. Waarschijnlijk is KI zelfs een van de, relatief tot grootte, meest succesvolle studies van de RuG vorig jaar. En ook de afstudeerders blijken van goede kwaliteit, en bereiken vanwege hun interdisciplinaire ervaring binnen no-time leidinggevende posities. "Jij bent ook heel succesvol geweest. En hij is een AIO nota bene!" "Jongens, wij zijn vreselijk goed." Op onze vraag waarom we dan niet meer geld krijgen antwoord Tjeerd dat al het geld naar de Medische Faculteit gaat.

Dan volgt een uitgebreide beschrijving van onze toekomstige wetenschappelijke loopbanen. Als net beginnend student weten we nog bijna niets, en zijn helemaal niets waardig. Wat bepaalt ons dan: enthousiasme. De eerste jaren bestaan ook voornamelijk uit opzitten en pootjes geven. Tijdens deze periode leren we gesloten problemen op te lossen, hoewel die eigenlijk helemaal niet zo interessant zijn. Pas in ons derde jaar [en later] komen we bijna richting gelijkwaardigheid. Dan bestaat er de mogelijkheid tot afstuderen. Hiervoor moeten we een these schrijven, en die verdedigen. Dit verdedigen is in feite een grote "ja, maar". [Dit laatste ging over een proefschrift: hiervoor moet je minimaal een schijn van een verdediging voeren.]

Onheil in het IDEA gebouw

Het scherm klapt hardhandig om. Uit Tjeerd Andringa's nabij gelegen kamer klinkt het "SOUNDS OF AGGRESSION DETECTED. SOUNDS OF AGGRESSION DETECTED. DEFENSES INITIALIZED." Het sprinkler systeem gaat aan! Zeiknat kunnen de AIBO's niet langer functioneren!

Ga naar blz. 23.

Na een beschrijving van de universitaire wereld ("Vriendjespolitiek, ja, maar zo werkt de universiteit [en de rest van de wereld].") komt het spannende deel: Tjeerd vertelt van vroeger, toen Frans Zwarts [de rector magnificus] zelf (toen nog werkzaam bij letteren) hem opdracht gaf de studie technische cognitiewetenschap te openen: "Je hebt een baan." zei Frans Zwarts. Overigens was dat de laatste keer dat Tjeerd meemaakte dat Zwarts in zijn kamer was en tijd had. Ook een belangrijke constatering, waar Tjeerd best trots op is, is dat hij nooit gesolliciteerd heeft, aangezien hij altijd gevraagd is. Is dit verwerpelijk? Tjeerd weet het niet. Toen hij zijn promotor, Duifhuis, vroeg wat cognitiewetenschap nu eigenlijk precies was (Tjeerd is opgeleid als natuurkundige), bleek deze trouwens het ook niet [precies] te weten.

Tijdens die eerste jaren verliep alles nog wat rommelig. "Je had mazzel als alleen de zaal fout was." Van de opleiding zelf weet Tjeerd trouwens niet eens zoveel. Daarvoor moet je bij Karin zijn: Zij weet meer van de opleiding dan de hele rest van de staf. En de opleiding groeide: Van een kamertje in het Munting tot een eigen gebouw, dat nu "goddank" gesloopt wordt, naar het frisse IDEA. Nu geeft hij enkel nog een paar vakken, zoals het practicum Spraak- en Taaltechnologie. "Tegen de tijd dat jullie het doen, is het wel [weer] leuk hoor." Tjeerd werkt namelijk zelf in Spraak- en Taaltechnologie, is zelfs een tijdje commercieel geweest. Nu is hij Onderzoeksdirecteur, en is Lambert Onderwijsdirecteur. Op de vraag of Tjeerd Lambert kan ontslaan, antwoord Tjeerd: In theorie wel, als we ontevreden zijn over het onderwijs. "Ik ben machtig hoor!" Thema van de hele speech: "Kenniseconomie en geld: daar zit het."

Top-X

Frank Brokken: "We have a building with bars, and behind those bars is my money, and that's a bank. We have a river, and the slopes on the sides are banks. We have a plane, and that plane makes a turn, that is called a bank. We have something we sit on, and that is called... a couch."

SCREW U

(redactioneel - Elske van der Vaart)

Microsoft Word is zonder twijfel ´s werelds meest pedante tekstverwerkingsprogramma. Wat ik ook doe, Bill Gates' wijdverspreide geesteskind weet het altijd beter. "Nee liefje, je wilt dat plaatje niet daar!" Of: "Hoe bedoel je, je hoeft geen hoofdletter?" En het eeuwige: "Och arme! Zo spel je dat toch niet?"

Een beetje zelfrespecterende nerd laat zich niet commanderen door een stukje software. Mijn morele steun wil ik dan ook van harte verlenen aan allen die zich verzetten door het gebruik van suboptimale alternatieven. Maar hemeltjelief, laat mij erbuiten! Bespaar mij die gruwel!

Er zullen onder u wellicht enkele onbedorven zielen zijn die nog niet hebben kennisgemaakt met LaTeX, een mark-up taal uit de digitale prehistorie. Men tikt een tekstje, versiert dit met allerhande lay-out commando's tussen //'s en {}'s, en nog geen drie commandline opdrachten later heeft men een professioneel opgemaakt PDF-document.

Klinkt als kinderspel. Maar niets is minder waar. Die lay-out commando's zijn een ondoordringbaar oerwoud van onbegrijpelijkheid. Een .tex bestand een .pdf bestand laten baren zonder voorafgaande ervaring vereist welhaast een academische titel. LaTeX gebruiken is volgens mij symptoom van een gebrekkig vermogen de moderne tijd te omarmen.

Een bonafide LaTeX afficionado herken je al van verre. Klein brilletje. Indringende blik. Obscuur vakgebied. De lakmoes proef is in zijn of haar onmiddellijke nabijheid LaTeX uitspreken als lateks in plaats van latech. Die X is namelijk een chi, weet je wel, χ. TeX komt tenslotte van het Griekse woord voor 'kunst' of 'techniek', $\tau\varepsilon\chi\nu\eta$.

Ach, ik kan het beter gelijk opbiechten. Eigenlijk ben ik gewoon jaloers. Stervensjaloers. Ik heb namelijk een groot geheim: Ik ben een niet-nerd die nog in de kast zit. Oh, ik weet het redelijk te camoufleren. Zolang ik Spock kan onderscheiden van string-theorie, weet ik het gros van het gepeupel wel voor de gek te houden.

Maar zíj weten het. De LaTeX kenners. Dat ik er nooit echt bij zal horen. Omdat ik altijd Microsoft Word zal prefereren boven een archaïsche mark-up taal. Alhoewel, misschien is er hoop. Ik heb tenslotte wel een klein brilletje. Goed voornemen voor 2007? Dat brilletje minder in de koker... en meer op mijn neus!

Ik zal een jaar of 10, 11 geweest zijn toen ik “The Terminator” voor het eerst zag. Dit herinner ik mij als de eerste keer dat ik ging nadenken over Kunstmatige Intelligentie. Al snel had ik geconcludeerd dat terugreizen in de tijd onzin was. Het idee dat een robot zou kunnen functioneren zoals Arnold Schwarzenegger in de film deed, liet ik ook al gauw varen. Computers kunnen niet denken. Machines die de mensheid willen uitroeien is je reinste onzin. Menselijke intelligentie is voorbehouden aan mensen.

In de zomer van 2004 bedacht ik me dat ik toch eindelijk maar eens een studie moest kiezen. De keuze had ik steeds maar voor me uitgeschoven, maar op een gegeven moment is de tijd voor uitstellen op. Dus pakte ik een lijst met bachelor studies van de RUG en begon heftig te strepen. Iedere studie waar ik ook maar enigszins een nare associatie bij had werd vakkundig weggestreept. Ook KI verdiende een lijntje inkt want dat was immers die rare studie waar ze alleen een beetje knullige robots bouwen.

Uiteindelijk schreef ik me dus in voor informatica. Nu wil de leuke wending in dit verhaal dat meteen in de eerste week van mijn studie het vak Orientatie Kunstmatige Intelligentie op het programma stond. In 8 weken college leerde ik dan eindelijk waar KI zich nou daadwerkelijk mee bezig houdt. En tegen de verwachting in, bleek dat af en toe best nuttig.

(ingezonden - Ivar Postma)

Niet elk onderwerp kon mijn aandacht volledig vasthouden, maar sommige deelgebieden vond ik wel interessant. Persoonlijk kan het hele neurologische gebeuren me gestolen worden, maar logica vind ik wel een tof onderwerp. De leuke onderwerpen deden me ook gelijk beseffen waarom iemand Kunstmatige Intelligentie als studie zou kiezen.

Wellicht draagt deze diversiteit bij aan het beeld dat de meeste mensen van KI hebben. Weinigen zullen echt snappen waar KI’ers zich nou daadwerkelijk mee bezig houden. Zelf heb ik gepraat met meerdere mensen die KI studeren. Sommigen vinden de psychologische kant helemaal het einde terwijl anderen liever wat programmeren. Met z’n allen zorgen de studenten KI voor een gevarieerde groep. Een gevarieerde groep die het onderling erg gezellig lijkt te hebben.

Inmiddels hoop ik dat mijn beeld van de studie KI een stuk realistischer is geworden. Het is in ieder geval niet meer de studie waar ze ‘een beetje knullige robots bouwen’. (Het duurde bij mijn studie informatica overigens nog geen twee jaar voordat ik mijn eerste knullige robot in elkaar had gezet. Intelligent wil ik hem niet gelijk noemen maar kunstmatig was hij zeker.)

Brief van de OC

(ingezonden - studentgeleding opleidingscommissie KI)

Als universitair studenten behoren wij tot de slimste scholieren die er in Nederland rondlopen. Bovendien zijn wij als KI studenten best sociaal; getuige ons gemak waarmee we op stafleden afstappen om vragen te stellen. Omdat we niet alleen thuis zijn in de psychologie maar ook in de ICT kunnen we tevens met gemak rondsurfen op het internet: We doen het vaak zelfs vrijwillig. Van fora hebben we allemaal wel eens gehoord en grote kans dat iedereen daar wel eens een vraag heeft ge-'post'. Het sturen van mailtjes met vragen en problemen zal dus ook geen probleem zijn, of dit nou naar de OC is of de studieadviseur. Dit resulteert vaak in mensen die je graag willen helpen met je vragen en problemen. Echter, mondeling of digitaal, het stellen van vragen kan een stuk efficiënter gaan wanneer je eerst zelf hebt nagedacht over je probleem, of het zelfs al hebt proberen op te lossen. Mocht je overtuigd zijn van het nut van derden bij je studiegerelateerde moeilijkheid, dan kun je altijd op de juiste locatie terecht met je vragen.

Zo heeft de studiegids een hoofdstuk opgenomen over waar welke informatie is te vinden (hoofdstuk 19, pagina 72/73). Deze is ook online te vinden (wat geen verrassing is!), met het voordeel dat wijzigingen hier sneller worden ge-update. De overgang naar het internet als vraagbaak is nu ook gemaakt, hier is gewoon bijna alles te vinden, maar dat wist je natuurlijk al! Hierbij zijn de sites van KI handig en die van de RUG in het algemeen, maar hier zijn ook links te vinden naar het Centraal Studenten Bureau. Heel handig als je iets te weten wilt komen over je inschrijving en dergelijke. Na wat rondklikken heb je eigenlijk altijd zo gevonden waar je naar op zoek was. Als je niet helemaal weet waar je je vraag zou moeten stellen kun je dat natuurlijk ook altijd even op het onderwijsbureau vragen: Ingrid en Nancy zijn dagelijks tot half één aanspreekbaar. Klagen kan altijd bij ons en het helpt enorm om even stoom af te blazen, dus ben je gefrustreerd, teleurgesteld of is het je allemaal even te veel, we zijn er voor je,

De OC

Onheil in het IDEA gebouw

De volgende ochtend vindt Gert Kootstra je in het centrum van de robot arena. Er staan Pioneer bandensporen op je buik en de politie concludeert dat je 50,000 volt toegediend hebt gekregen. Je moord wordt nooit opgelost.

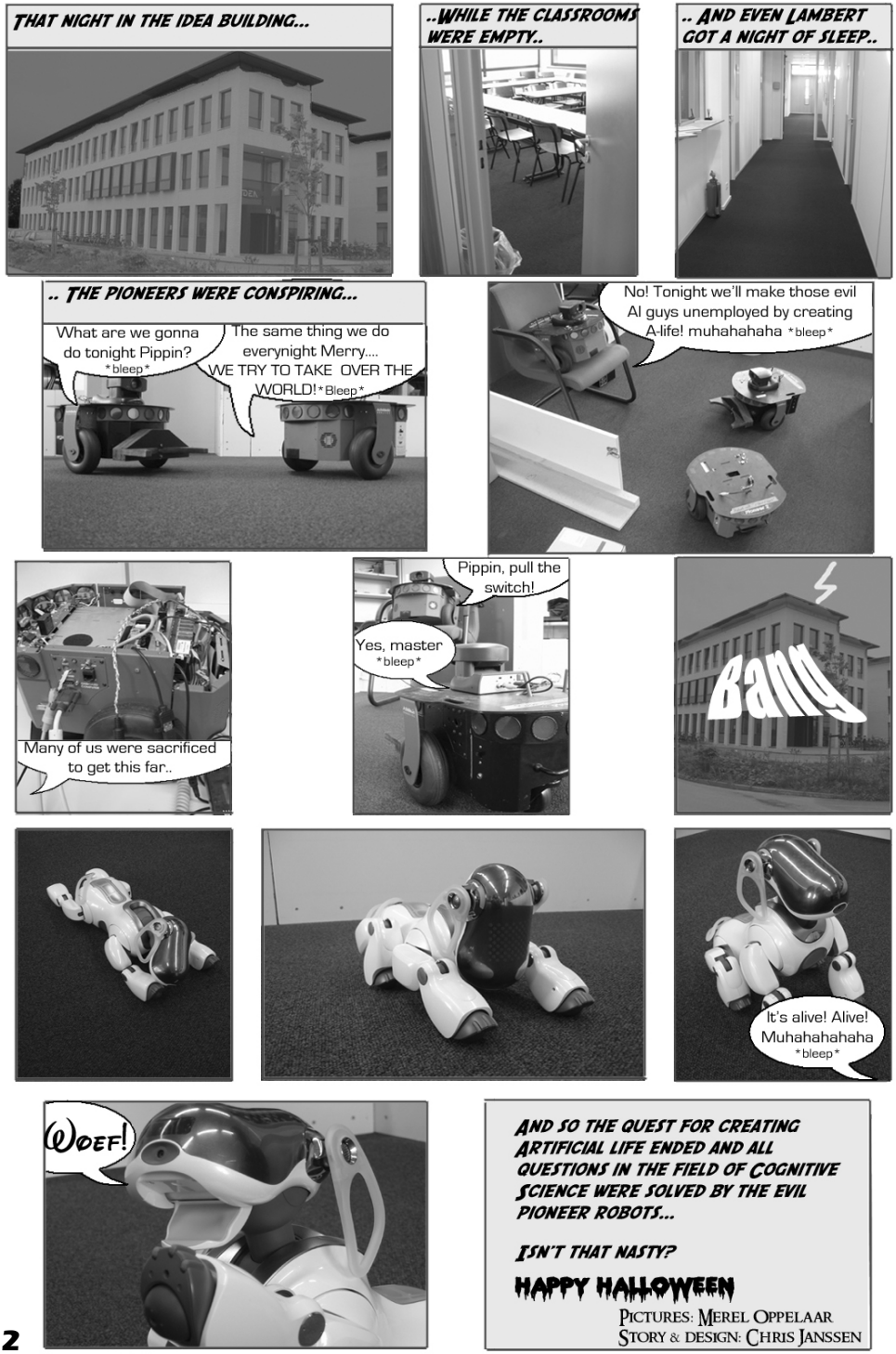
THAT NIGHT IN THE IDEA BUILDING...
..WHILE THE CLASSROOMS WERE EMPTY..
.. AND EVEN LAMBERT GOT A NIGHT OF SLEEP..
.. THE PIONEERS WERE CONSPIRING...
What are we gonna do tonight Pippin? *bleep*
The same thing we do everynight Merry.... WE TRY TO TAKE OVER THE WORLD! *Bleep*
No! Tonight we'll make those evil AI guys unemployed by creating A-life! muhahahaha *bleep*
Many of us were sacrificed to get this far..
Pippin, pull the switch!
Yes, master *bleep*
Bang
It's alive! Alive! Muhahahahaha *bleep*
Woef!
AND SO THE QUEST FOR CREATING ARTIFICIAL LIFE ENDED AND ALL QUESTIONS IN THE FIELD OF COGNITIVE SCIENCE WERE SOLVED BY THE EVIL PIONEER ROBOTS...
ISN'T THAT NASTY?
HAPPY HALLOWEEN
PICTURES: MEREL OPPELAAR
STORY & DESIGN: CHRIS JANSSEN

Advertenties

Aangeboden

Internetrelatie met man in Botswana vanwege gebrek aan tijd en interesse.

Postzegelverzamelaar wil 3 loodsen vol met theezakjes ruilen voor even grote hoeveelheid cocaine om staat van bewustzijn te kunnen onderhouden.

Ziel: 6,66€.

Frustratie, ik heb er nu wel genoeg van.

Behoorlijk grote hoeveelheid nerderigheid. Voor mannen die genoeg hebben van alle dames op hun pad.

Hersencellen. Nauwelijks gebruikt.

Witte kerst. Wel zelf afhalen.

Aura. Prachtige mysterieuze kleur, maar helaas niet voor iedereen zichtbaar.

Voetbalburka. Rugnummer 1.

Gezocht

Lekkere vrouw die mij wil verrassen gekleed in enkel een glazen muiltje. Ontbijt niet inbegrepen. Ter attentie van de prins.

Amandelen, voor collectie.

Een persoonlijkheid, alle soorten (onder)handelbaar.

Goede kapper. Geen geld om te betalen, maar het afgeknipte haar mag je houden.

Een alibi voor afgelopen vrijdag.

Een schattig konijntje. Het liefst niet verminkt, gemarteld of dood.

Richtingsgevoel. Eventueel is een Tom-Tom ook goed.

CoVer bestuur, het oude zijn we al weer zat.

Mensen met humor voor de volgende advertentiepagina…

Reacties naar bstorm@ai.rug.nl!

Onheil in het IDEA gebouw

Je strompelt over de spastische AIBO's heen, pakt een nazoemende Pioneer op en werpt hem met volle kracht door de ruit. Halsoverkop klim je door het raam naar buiten. Je bent vrij!